

Marek Piotrowski

Szreńsk, woj. ciechanowskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 206-207

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prace badawcze, na obecnym etapie, częściowo - potwierdzają wyróżnione we wcześniejszych opracowaniach fazy rozwoju przestrzennego i ich chronologię, natomiast nie pozwalają na dokładniejsze datowanie pierwszej fazy, którą jest romańska rotunda.

Materiały zabytkowe i dokumentacja z badań znajdują się do czasu opracowania w WOAK-u we Wrocławiu, materiał kostny przekazano do analizy Katedrze Antropologii PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

SZRENSK
woj. ciechanowskie

Mazowiecki Ośrodek
Badań Naukowych
w Warszawie

Badania prowadził mgr Marek Piotrowski. Finansował WKZ i Towarzystwo Miłośników Ziemi Ciechanowskiej. Czwarty sezon badań, Grodzisko wczesnośredniowieczne, relikty zamku XVI w.

Pracy wykopaliskowe prowadzono na trzech wykopach, z których dwa usytuowane były na skłonie skarpy dziedzińca zamkowego, jeden zaś w jego centrum.

Wykop II.

Powierzchnia 120 m². Kontynuacja badań z 1977 r. Usytuowany na skłonie skarpy, na ptn. od wjazdu, odsłonił prostokątną budowlę ceglana o charakterze obronnym z XVI w. Eksplorację prowadzono głównie na zewnątrz murów w obrębie fosy. Wykop pogłębiono do poziomu wystąpienia wody gruntowej /dno fosy/. W warstwie nasypanej znaleziono znaczną ilość ceramiki całkowicie przemieszanych średniowiecznych i nowożytnych. W dnie fosy natrafiono na dobrze zachowane, pionowo powbijane pale drewniane, stanowiące umocnienie brzegów. Trzema rzędami takich pali umocniono również kamienną odsadzkę fundamentową, pod przyporą ceglana. Stwierdzono także użycie do umocnienia bagnistego i grząskiego terenu, ciętych wzdłuż pni, drzewnianych, umieszczonych poprzecznie pod konstrukcją kamienno-ceglana. Być może, że konstrukcje drewniane mogą stanowić resztki wału wczesnośredniowiecznego.

Wykop II.

Powierzchnia 40 m². Kontynuacja badań z 1977 r. Usytuowany w centrum dziedzińca zamkowego. Pod warstwą czarnej, silnie przepalanej ziemi datowanej na XII-XIII wiek natrafiono na 50-60 cm warstwę sztucznie nawiezionego piasku z kamieniami. Poniżej tej warstwy /jałowej w zabytki/ odkryto co najmniej trzy poziomy osadnicze, datowane wstępnie na XI wiek. Były to relikty dwóch chat /narożniki/ przedzielonych 10 cm warstwą spalenizny. Chata w warstwie wyższej wg wstępnej interpretacji

określona została jako łaźnia z uwagi na znaczną ilość kamieni ułożonych w kształcie pryzmy i zajmujących większą część jej obszaru. Chata dolna położona poniżej warstwy spalenizny przesunięta była bardziej ku południowi i posiadała stosunkowo dobrze zachowaną podłogę z drewna brzoźowego, ułożoną na kamieniach. Po wyeksplorowaniu chaty - calec wystąpił na głębokości 4,05 m /od p-tu "C"/. W południowej części wykopu kontynuuje się od warstwy czarnej, przepalanej ziemi do głębokości 4,05 m wkop o szerokości ponad 3 m, który może stanowić pozostałość po XII w. ziemiance mieszkalnej. Prace na tym odcinku będą kontynuowane w roku 1979.

Wykop IV.

Powierzchnia 50 m². Założony w obecnym sezonie na skłonie skarpy w celu uchwycenia przebiegu wałów wczesnośredniowiecznego grodu. Wykazał istnienie resztek wału kamiennie-ziemnego oraz usytuowanych poniżej spalonych umocnień drewnianych. Stosunkowo niewielki obszar wykopu oraz zniszczenie znacznej jego części przez dobudowanie do w/w ału w XVI-XVII wieku muru oporowego nie zezwała na pełniejszą interpretację reliktywów wczesnośredniowiecznych umocnień obronnych. Eksplorację wykopu ukończono. Uzyskano znaczną ilość zabytków ceramicznych oraz tzw. wydzielonych, wśród których znajduje się pięknie zdobiony grzebień kościany.

W roku 1979 zakres prac zostanie rozszerzony poprzez intensyfikację badań architektonicznych.

SZCZECIN-Stare Miasto

ŚWIECIE n. Osą
woj. toruńskie

patrz

uzupełnienia 1978
Uniwersytet im. Mikołaja
Kopernika
Instytut Archeologii
i Etnografii w Toruniu
Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadzili dr Andrzej Kola /autor sprawozdania/, mgr Ryszard Boguwolski, mgr Marian Kochanowski. Finansował Urząd Gminy Świecie. Trzeci sezon badań. Grodzisko, okres wczesnośredniowieczny.

Kontynuowano prace prowadzone w sezonach poprzednich, stanowiące fragment badań nad wczesnośredniowiecznym obronnym osadnictwem ziemi chełmińskiej. Zadaniem prac tegorocznych było kontynuowanie wzdłużnego przekopu przez majdan głównego /górnego/ trzonu grodziska, który realizowano wykopami o rozmiarach 4,5 x 4,5 m, oddzielonych od siebie 0,5 m świadcami. Ogółem założono 5 wykopów badawczych, które nawiązując do wcześniejszych oznaczono numerami od 11/78 do 15/78. Wykopy od 11/78 /najbardziej północny/ do 14/78